

“Aprendre”

Lluís Llach

Aprendre que res no acaba si dintre meu abans no acaba,
que el sol no es pon sense tornada si en el teu cor esclata l'alba.
Aprendre que l'esperança és mentida si no hi ha cada dia un esforç pel nou demà.
Aprendre a estimar-se la vida quan la vida fa mal.

Aprendre que, si un infant mata, la meva mà no és massa estranya;
que n'és, de trist, si un infant mata enllà i aquí mor la tendresa.
Aprendre que potser aquesta tristesa és només un refugi per no dir-se a un mateix
que és tant més trist, perquè és tan necessari, és tant més trist.

Aprendre a estimar-se la vida i que res no acaba si tu no vols;
que el sol es pon sempre amb tornada si l'alba és al teu cor.

Aprendre que en certesa res no tinc si no m'ho dónes;
a fer que el cor sempre es commogui pel fràgil gest de la bellesa.
Aprendre que sóc només si existeixes i és aquesta mesura la que vull i em defineix.
Aprendre per saber-se desprendre, vet aquí el vell secret.

Aprendre...